

İstanbul

– SUSURLUKLU · 25 Şubat 2013

AH İSTANBUL

Bir ah çeksem gönülden, bir nice ah dökülür,
Bir yanın gülzâr iken, bir yanın hâr İstanbul.
Taksim coşar, Eyüp'te Hakk'a boyun bükülür,
Sana hem yâr hayrandır, hem de ağyâr, İstanbul.

Huzur verir bir bardak demli çay, Emirgân'da,
Bülbüle gül de sensin, cân ehline cânân da,
Gezen de vurgun sana, toprağında yatan da,
Melteminde cennetten rayiha var, İstanbul.

Yedi cennet yatarmış senin yedi tepende,
Nice aşklar yaşanmış, bilmem, hangi köşende,
Yoktur sendeki füsün, lâlezarda, gülşende,
Benzeyemez ki sana hiçbir diyar, İstanbul.

Mevlâ'm Boğaz bahşetmiş, mavi – yeşil bir yakut,
Selamlar Çamlıca'yı, gökte süzülen bulut,
Sultanahmet niyazdır, Telli Baba bir umut,
Dualar dile gelir, diller susar İstanbul.

Çıksam Piyer Loti'ye, baksam Altın Boynuz'a,
Şiir yazsam, saçları yosun kokan bir kıza,
Büyükada'dan veda etsem eylülde yaza,
Zavallı yüreğimden hüznün sızar, İstanbul.

Bahar, Eminönü'nde balık ekmek zamanı,
Vapur sesinden baskın martıların figanı,
Boram boram yükselir taze simit dumanı,
Sussam küser kalemim, yazsam, kızar İstanbul.

Nerde eski Sadabat, öksüz Göksu Deresi,

Heybeli'de mehtap yok,kanar gönül yaresi,
Ađlayan yıldızların gönle vurur haresi,
Her şarkı hüzzam kokar, her fasıl zâr İstanbul

Katiplerin eteđi, bilmem, hâlâ çamur mu,
Gözlerimden boşanan kan mı, yaş mı, yağmur mu,
Sus, deli gönül desem, beni dinler, durur mu,
Senden ayrı dilim lâl, gönlüm bîzâr İstanbul.